

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Ethical Leadership of Education Personnel at a Catholic School in Prachuap Khiri
Khan Province

ขวัญใจ เพียรพันธ์¹

Kwanjai Pienpan ¹

โรงเรียนวันทามาริอา ปรามบุรี

E-mail: jeed7635@gmail.com

Received March 21, 2024; Revised March 26, 2024; Accepted March 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ (2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ในการทำงาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 105 คน ประกอบด้วยโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย จำนวน 55 คนโรงเรียนอรุณวิทยา จำนวน 30 คน และโรงเรียนวันทามาริอา จำนวน 20 คน โดยการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Test) ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก และ (2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ:ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม; บุคลากรทางการศึกษา; โรงเรียนคาทอลิก

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the ethical leadership of educational personnel. catholic school Prachuap Khiri Khan Province and (2) to compare the ethical leadership of educational personnel. catholic school Prachuap Khiri Khan Province Classified by status and work experience. This study employed is a quantitative research. The sample group was educational personnel educational personnel catholic school Prachuap Khiri Khan Province, 105 people, consisting of Hua Hin Wittayalai School, 55 people, Arun Wittaya School, 30 people, and Wanthamaria School, 20 people. By selecting a quota sample (Quota sampling), the research tools

were questionnaires. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and pairwise comparison by Scheffe's Test. The results of the Study found that (1) Ethical leadership of educational personnel catholic school Prachuap Khiri Khan Province was at a high level. and (2) compare the ethical leadership of educational personnel. catholic school Prachuap Khiri Khan Province Classified by status and work experience They are different at the statistical significance level of 0.05.

Keywords: Ethical leadership; Educational personnel; Catholic school

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นในชีวิตของมนุษย์ หากเปรียบอริฐเป็นรากฐานของตึก การศึกษานั้นก็เปรียบเหมือนรากฐานชีวิตของมนุษย์ การพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้มีชีวิตที่ดีงาม สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง และเกื้อกูลแก่สังคม ย่อมเกิดจากการศึกษาเป็นฐาน ซึ่งสามารถพัฒนามนุษย์ให้เจริญขึ้นโดยเฉพาะ ทางด้านจิตที่อยู่ภายในร่างกาย เช่น ความสำนึกรู้ ความสำนึกคิด เป็นต้น การพัฒนามนุษย์ให้เจริญไปได้ วย ปัญญาอย่ามออาศัย การพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นตัวขับเคลื่อน เพราะนับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ทุกคน และทุกวิชาชีพ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ความว่า การจะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือให้เป็นประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัย ความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรม ประกอบด้วย เพราะเหตุว่าความรู้ นั้น เปรียบเหมือนเครื่องยนต์ที่ทำให้รถยนต์เคลื่อนที่ไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวแล้ว เป็นเสมือนหนึ่ง พวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำทางให้รถยนต์ดำเนินไป ถูกทางด้วยความสวัสดิ คือปลอดภัย บรรลุจุดประสงค์ ถ้าขาดผู้มีความรู้เป็นผู้บริหารดำเนินการ ย่อมเจริญก้าวหน้าไปได้โดยยาก แต่ถ้างานใด สังคมใด และบ้านเมืองใดก็ตาม ขาดบุคคลผู้มีความรู้คุณธรรมความ สุจริตแล้ว จะดำรงอยู่มิได้เลย (ทวีศักดิ์ อุณจิตติกุล, 2561)

จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญในสังคม ที่นำความสุขสงบและความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมนั้น ๆ เพราะเมื่อ คนในสังคมมีจริยธรรม จิตใจก็ย่อมสูงส่ง มีความสะอาดและสว่างในจิตใจ จะทำการงานใดก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีประโยชน์และสร้างสรรค์คุณงามความดี อันเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อไป ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดหลักการสำคัญของการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีหลักการยึดคนเป็นศูนย์กลางการ พัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัยใฝ่รู้ มีความรู้มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอน ทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์ และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, น. 4) ดังนั้นการพัฒนานคน จึงเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ โดยมีการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นเครื่องมือสำคัญของการขับเคลื่อนไปสู่ เป้าหมายโดยอาศัยการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถควบคู่ ไปกับคุณธรรมจริยธรรมในการบริหาร มีคุณสมบัติของภาวะผู้นำที่ดีผู้บริหารจะต้องช่วยพัฒนาองค์การให้เจริญก้าวหน้า เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสามารถ ด้านการบริหารจัดการคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เวลา มีบุคลิกภาพที่ดีและที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำ เชิง

จริยธรรมที่สามารถกระตุ้น จูงใจ เป็นแบบอย่างให้บุคคลอื่นเชื่อถือ ยอมรับ ทำให้เกิดความพยายามและ แสดงความสามารถให้สูงขึ้นในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมในการ บริหารงานของผู้บริหารเป็นสิ่งที่ควบคู่ไปกับความรู้ ความสามารถ และความฉลาดทางสติปัญญา (Intelligence Quotient: IQ) ผู้บริหารมืออาชีพต้องมีความฉลาดทางศีลธรรมหรือจริยธรรม (Moral Quotient: MQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) จึงจะสามารถยืนหยัดในโลกของ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นความหวังของการเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะผู้บริหารเป็นทั้งหัวและหน้าตาของสถานศึกษาที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในและนอกสถานศึกษา พฤติกรรมผู้นำเชิงจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของครูและคุณภาพ ผู้เรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สุรัตน์ ไชยชมภู, 2557) ตามการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน

จากข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันที่กำลังเผชิญกับวิกฤตเรื่องจริยธรรมของผู้นำ ซึ่งพบว่า ปัญหาเรื่องผู้นำหรือผู้บริหารที่ไม่มีจริยธรรมจำนวนมาก โดยหากผู้นำไม่มีจริยธรรมแล้ว จะเกิดความเสียหายและผลกระทบที่เลวร้ายตามมาอีกมากมาย ทั้งนี้ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ซึ่งนโยบายด้านการปราบปรามการทุจริตก็เป็นอีกหนึ่งนโยบายที่ รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ หากผู้นำไม่มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานในการ บริหารแล้วนั้น ก็ไม่สามารถแก้วิกฤตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศได้ เช่น ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม เพื่อให้การปฏิบัติงานในวิชาชีพเป็นไปด้วยความถูกต้องจึงจำเป็นต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้ เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ยึดถือและปฏิบัติตามที่ครูสภากำหนด

ครูสภาจึงได้มีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้น โดยได้กำหนดเป็น จรรยาบรรณของวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อประมวลพฤติกรรมที่เป็น ตัวอย่างของการประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วย พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา , 2560) ทั้งนี้เพื่อมุ่งให้ผู้บริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เป็นคนดีในการบริการ วิชาชีพให้ผู้บริหารสถานศึกษามีเกียรติศักดิ์ศรีที่มีกฎเกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณ ซึ่งจรรยาบรรณมี ความสำคัญและจำเป็นต่อทุกอาชีพทุกสถาบัน และหน่วยงาน เพราะเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคุมการประพฤติ ปฏิบัติด้วยความดีงาม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากจะมีพฤติกรรมที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการเป็น ผู้นำแล้วนั้น สิ่งที่ต้องมีควบคู่กันไปกับภาวะผู้นำก็คือการมีคุณธรรมและจริยธรรม

ภาวะผู้นำสถานศึกษา (School Leadership) หมายถึง บุคคลต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาเชิงวิชาการ การประเมินผลและเทคนิคการสอน มีการทำงานเพื่อเสริมสร้างทักษะร่วมกับครู การรวบรวม วิเคราะห์และ การใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ ผู้นำถูกคาดหวังให้ทำงานร่วมกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง สมาชิกใน ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีความมั่นใจได้ว่าความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนได้รับการ ตอบสนองทางการศึกษา (วิโรจน์ สารัตนะ, 2556)

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาน่าจะเป็นแนวทางในการ ประพฤติปฏิบัติของบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อองค์กร ทั้งผู้นำและผู้ตามทำให้การ บริหารงานเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะผู้นำจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยปรับขอบเขตเนื้อหาตาม ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ.2556 ตามมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจริยธรรมต่อตนเอง 2) ด้านจริยธรรมต่อวิชาชีพ 3) ด้านจริยธรรมต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) ด้านจริยธรรมต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปจัดทำ ข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ

บุคลากรทางการศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ นำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานทางจริยธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ในการทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง ผู้นำที่แสดงออกซึ่งความประพฤติที่เหมาะสมตามบรรทัดฐานทาง สังคม ผ่านทางการกระทำส่วนบุคคลและสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ตามมีความ ประพฤติที่เหมาะสมตามบรรทัดฐานดังกล่าวเกิดขึ้นด้วย โดยผ่านทาง การสื่อสารแบบสองทาง การเสริมแรง และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ (Brown, M. E. and Treviño, L. K. , 2006, pp. 595-616) โดยผู้นำเชิง จริยธรรม เป็นผู้ที่เน้นความสำคัญของการมุ่งเน้นที่คน มุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างเป้าหมายส่วนบุคคลกับ เป้าหมายของส่วนรวม เช่นเดียวกับการเน้นความสำคัญของการเน้นย้ำค่านิยมทางจริยธรรมขององค์การและ การแสดงออกถึงองค์การมองเห็นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของผู้นำให้ผู้อื่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

แนวคิดและตัวแบบเชิงทฤษฎีของนักวิชาการเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมซึ่งสรุปคุณลักษณะที่สำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย ด้านความยุติธรรม ด้านความเคารพ นับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความไว้วางใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความเป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของปัทมา แคนยุกต์ (2554, น. 23) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิง จริยธรรมเป็นรูปแบบของผู้นำที่ยกระดับความประพฤติ ตนและความปรารถนาเชิงจริยธรรมของทั้งผู้นำและผู้ ตามให้สูงขึ้นและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งสองฝ่ายอำนาจของผู้นำจะเกิดขึ้นเมื่อทำให้ผู้ตาม เกิดความไม่พึงพอใจต่อสภาพเดิมเกิดความขัดแย้งระหว่างค่านิยมกับวิถีปฏิบัติ สร้างจิตสำนึกผู้ตามให้เกิดความต้องการใน ระดับที่สูงขึ้นกว่าเดิมนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงขึ้น ซึ่งลักษณะและพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่สร้างขึ้นจาก การวิเคราะห์เอกสารและผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกับภาวะผู้นำเชิง จริยธรรมของ Northouse, P. G. (2007, pp. 97-99) ประกอบด้วยการให้ความเคารพผู้อื่น การบริการผู้อื่น การแสดงถึงความเที่ยงธรรม ยืนหยัดความซื่อสัตย์และสรรสร้างความเป็นทีมงาน ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ประกอบด้วย 1) การให้ความน่าเคารพผู้อื่น 2) การบริการผู้อื่น 3) การแสดงถึงความเที่ยงธรรม 4) ยืนหยัดความซื่อสัตย์ และ5) สรรสร้างความเป็นทีมงาน

องค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

ด้านจริยธรรมต่อตนเอง หมายถึง การประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณี วัฒนธรรม ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบอย่างซื่อสัตย์และ สำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมาย ศึกษาหาความรู้ในการพัฒนาคน พัฒนางานและสะสมผลงานอย่าง สม่าเสมอ

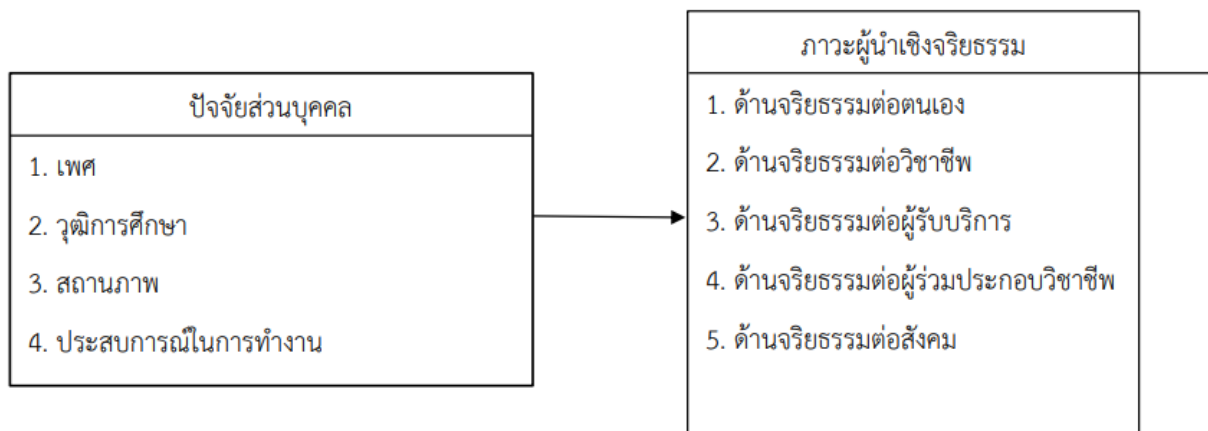
จริยธรรมต่อวิชาชีพ หมายถึง การแสดงความชื่นชม ยกย่อง เชิดชูเกียรติผู้ที่มีผลงานและศรัทธา ในคุณค่าของวิชาชีพ การรักษาชื่อเสียง ปกป้องศักดิ์ศรีและอุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ แสวงหา วิธีการเพื่อการพัฒนาวิชาชีพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่พึงประสงค์ของวิชาชีพ

จริยธรรมต่อผู้บริการ หมายถึง ความตั้งใจเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อศิษย์ได้พัฒนาความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และส่งเสริมให้แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มความสามารถและเสมอภาค เสริมสร้าง ความภาคภูมิใจและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

จริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ หมายถึง ความเอื้ออาทร ให้ความช่วยเหลือ รู้รักสามัคคี ร่วมใจกัน ผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กรวิชาชีพ การยอมรับผลงาน วิธีการ ที่ดี และร่วมกิจกรรมพัฒนาผลงานขององค์กรวิชาชีพ

จริยธรรมต่อสังคม หมายถึง การสนับสนุนและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นผู้ผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาสังคม ศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและนำมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ส่งเสริมการดำเนินงานที่ดีเพื่อปกป้องสังคมและสิทธิของบุคคลในชุมชน รวมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ศิษย์ เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โรงเรียนอรุณวิทยาและโรงเรียนวันทามาริอา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 383 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 105 คน ประกอบด้วยโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย จำนวน 55 คน โรงเรียนอรุณวิทยา จำนวน 30 คน และโรงเรียนวันทามาริอา จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพและ ประสบการณ์การทำงาน และตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิกเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับของลิเคิร์ท โดยแบบสอบถามมีคุณภาพความเที่ยงตรง คือ ดัชนีความสอดคล้องของ ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 0.6-1.0 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งให้กับโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โรงเรียนอรุณวิทยา และโรงเรียนวันทามาริอาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ศึกษาส่งให้ผู้บริหารโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย โรงเรียนอรุณวิทยา และโรงเรียนวันทามาริอา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลผ่าน google form 3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบใน google form และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 105 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และเปรียบเทียบการ ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจริยธรรมต่อตนเอง 2) ด้านจริยธรรม ต่อวิชาชีพ 3) ด้านจริยธรรมต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) ด้านจริยธรรม ต่อสังคม พบว่า ภาพรวมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1.1 ด้านจริยธรรมต่อตนเอง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 5) ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ รับผิดชอบอย่างซื่อสัตย์ ด้วยจิตตารมณ์คาทอลิก รองลงมาคือ ข้อที่ 2) ท่านเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ตามประเพณี และวัฒนธรรม

ข้อที่ 3) ท่านศึกษาหาความรู้ในการพัฒนาคน พัฒนางานและสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่ 1) ท่านประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีตามอัตลักษณ์คาทอลิก ($X = 4.01$, $S.D. = 0.78$) ตามลำดับ

1.2 ด้านจริยธรรมต่อวิชาชีพ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 7) ท่านรักษาชื่อเสียงและ ปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ รองลงมาคือ ข้อที่ 6) ท่านแสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ ข้อที่ 8) ท่านยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ที่มีผลงานในวิชาชีพ ข้อที่ 9) ท่านอุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ และ ข้อที่ 10) ท่านแสวงหาวิธีการเพื่อการพัฒนาวิชาชีพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่พึงประสงค์ของวิชาชีพ ตามลำดับ

1.3 ด้านจริยธรรมต่อผู้รับบริการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 12) ท่านให้คำแนะนำ/ช่วยเหลือ ศิษย์/ผู้รับบริการด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มความสามารถและเสมอภาค ข้อที่ 13) ท่านตั้งใจ เสียสละใน การปฏิบัติหน้าที่เพื่อศิษย์ /ผู้รับบริการให้ได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ข้อที่ 14) ท่านส่งเสริมให้ศิษย์ /ผู้รับบริการแสวงหาความรู้ ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้อย่าง หลากหลาย ข้อที่ 15) ท่านเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์ /ผู้รับบริการและให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร และข้อที่ 11) ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาตนเองของศิษย์ / ผู้รับบริการ น้อยที่สุด

1.4 ด้านจริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 17) ท่านรู้จัก สามัคคีและร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา รองลงมาคือ ข้อที่ 18) ท่านยอมรับผลงานและวิธีการ ที่ดีของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ข้อที่ 20) ท่านร่วมกิจกรรมและพัฒนาผลงานขององค์กรวิชาชีพ ข้อที่ 16) ท่านมีความเอื้ออาทรและให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และข้อที่ 19) ท่านพัฒนาองค์ ความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กรวิชาชีพ ตามลำดับ

1.5 ด้านจริยธรรมต่อสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 25) ท่านเป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาสังคม ศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น รองลงมาคือ ข้อที่ 21) ท่านยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ข้อที่ 24) ท่านสนับสนุนการดำเนินงานที่ดีเพื่อปกป้องสังคมและสิทธิของบุคคลในชุมชน ข้อที่ 22) ท่านนำภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และข้อที่ 23) ท่านจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขต จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ โดยใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ Scheffe's Test จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวม พบว่า ระดับประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ 6-10 ปี และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านจริยธรรมต่อตนเอง ด้านจริยธรรมต่อวิชาชีพ ด้านจริยธรรมต่อผู้รับบริการ ด้านจริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบ วิชาชีพ และด้าน

จริยธรรมต่อสังคมประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ 6-10 ปีและประสบการณ์ 10 ปี ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปภาพรวมได้ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามสถานภาพ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้สถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มี สถานภาพต่างกันภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ Scheffe's Test จำแนกตามสถานภาพ โดยภาพรวม พบว่า สถานภาพผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนและ เจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปภาพรวมได้ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้ 1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิกเห็นว่าภาวะผู้นำเชิง จริยธรรมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากบุคคลสามารถตัดสินใจและมีแนวทางในการปฏิบัติที่คำนึงถึง คุณค่าทางจริยธรรมอันดีงาม มีการปฏิบัติเชิงจริยธรรมที่เข้มแข็งและก่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นผู้นำตัวอย่าง ในการปฏิบัติเชิงจริยธรรม มักจะทำการสิ่งที่ถูกต้องและมีความซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้ว่าเป็นบุคคลที่มีเกียรติ เป็นคนดี มีการติดต่อสื่อสารที่เปิดเผยและเป็นผู้ฟังที่มีความเคารพผู้อื่น สามารถจูงใจให้ผู้ตามมองไกลไปกว่า ผลประโยชน์ส่วนตัว และได้รับความร่วมมือ สนับสนุนช่วยเหลือในการพัฒนาอย่างเต็มที่ จนก่อให้เกิดประสิทธิผลในองค์กร ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ที่สามารถ กระตุ้น จูงใจ เป็นแบบอย่างให้บุคคลอื่นเชื่อถือ และนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่มีร่วมกัน ในท้ายที่สุดจะนำมาซึ่ง การยกระดับจริยธรรมต่อความประพฤติของทั้งผู้นำและผู้ตาม เกิดการยอมรับและฟังพาดซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตติกรณ์ จงวิศาล (2559, น. 182) ได้สรุปว่า ผู้บริหารที่มีจริยธรรมมักจะได้รับการรับรู้ว่าเป็นผู้นำที่มุ่งคนมากกว่าผู้ที่เป็นกลางทางจริยธรรม ผู้นำที่มีจริยธรรมถูกมองว่าเป็นผู้นำตัวอย่างของ การปฏิบัติ จริยธรรม พวกเขาจึงเป็นพวกที่มักจะทำการสิ่งที่ถูกต้อง และมีความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้ว่าเป็นบุคคลที่มี เกียรติ เป็นคนดี มีการติดต่อสื่อสารที่เปิดเผย และเป็นผู้ฟังที่มีความเคารพผู้อื่น พวกเขาจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพล เป็นผู้ที่ทำให้แรงบันดาลใจ กล้าหาญและเข้มแข็ง พวกเขาจะกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้แรงเสริมกับ ความประพฤติทางจริยธรรม ใช้รางวัลและการลงโทษเพื่อให้คนยึดถือและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันยมาส ชูจีน (2559, น. 295) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิง จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: โมเดล สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามการรับรู้ของรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือครู โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ การมีวินัยการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การดำรงชีวิต อย่างเหมาะสม ความรับผิดชอบในวิชาชีพ และความรักและ

ศรัทธาในวิชาชีพ จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาพึงมีเพื่อส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยยึดหลักจริยธรรมในการ บริหารงาน ตลอดจนส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของ ครูและบุคลากรในสถานศึกษา

เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก เขตจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ด้านจริยธรรมต่อตนเอง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรทาง การศึกษาเห็นความสำคัญโดย ตระหนักว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเอง ด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

2. ด้านจริยธรรมต่อวิชาชีพ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรทางการ ศึกษาเห็นความสำคัญโดย ตระหนักว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบ ต่อวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. ด้านจริยธรรมต่อผู้รับบริการ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากร ทาง การศึกษาเห็นความสำคัญโดยตระหนักว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้าต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดี งามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ ต่อความเจริญทาง กายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ ต้องให้บริการด้วยความ จริ่งใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4. ด้านจริยธรรมต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก บุคลากรทางการศึกษาเห็นความสำคัญโดย ตระหนักว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่ง กันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. ด้านจริยธรรมต่อสังคม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากบุคลากรทางการ ศึกษาเห็นความสำคัญโดย ตระหนักว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำใน การอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ ของส่วนรวม และ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งสอดคล้องกับ พิมสุตา อุ่นเฮียง (2560, น. 16) ได้กล่าวถึงผู้นำที่สร้างความพึงพอใจให้ ผู้รับบริการ หมายถึง การรับใช้ ให้บริการผู้อื่น โดยเป็นการ ลงทุนด้วยพัฒนาและชีวิตความเป็นอยู่ของ ผู้อื่นเพื่อผลกำไรด้าน การประสบความสำเร็จในงานและการบรรลุ เป้าหมายที่มีร่วมกันภาวะผู้นำใฝ่ บริการในมุมมองที่กว้างขึ้นโดย เน้นการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์และเป็น ทรัพยากรที่สำคัญของ องค์กรเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ ร่วมกัน ภาวะผู้นำใฝ่บริการเป็นการทำตนให้ เป็นประโยชน์ (Being Useful) และการทำตนให้เป็นทรัพยากร (Being a Resource) ความรับผิดชอบของผู้นำคือ การทำให้แน่ใจว่าผู้ร่วมงานและผู้ตามจะมีทรัพยากรที่ จำเป็นในการบรรลุวัตถุประสงค์และทรัพยากร ที่ว่านั่นก็คือ ผู้นำนั่นเอง ผู้นำจะมองว่าตนเองเป็นทรัพยากรเป็น ผู้บริการซึ่งผู้นำต้องรับใช้ ต้องสร้างชุมชนในทางที่จะสามารถ ปฏิบัติได้เพื่อบรรลุเป้าหมายและเพื่อผลลัพธ์ที่ทุก คนจะได้รับร่วมกัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา แบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาพึงมีเพื่อส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษา มุ่งไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยยึดหลักจริยธรรมในการ บริหารงาน ตลอดจนส่งผลต่อคุณภาพชีวิตใน การทำงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษา

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรปลูกฝังให้บุคลากรเห็นความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม โดยการส่งเสริมให้บุคลากรมีวินัย ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบ รักและศรัทธาในวิชาชีพ โดยมีการติดตามผลการบริหารงานอย่างสม่ำเสมอ มีความใส่ใจกับปัญหาของสถานศึกษา กระตือรือร้นในการแก้ปัญหา และยอมรับผลที่จะเกิดขึ้นในสถานศึกษาจากบริหารสถานศึกษาทั้งผลดีและผลเสีย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน คาทอลิก

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก โดยเก็บข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง

เอกสารอ้างอิง

- กันยมาส ชูจีน. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโมเดลสมการโครงสร้าง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 21(2), หน้า 20-33.
- ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล. (1 กุมภาพันธ์ 2561). คำสอนของพ่อรอให้ลูกหยุดการทุจริตคอร์รัปชัน. *เดลินิวส์*. เข้าถึงได้จาก: <https://d.dailynews.co.th/article/624630/>
- ปัทมา แคนยุกต์. (2554). รูปแบบการสร้างเสริม ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลเครือข่ายภาคใต้. *ปริญญานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- พิมสุดา อุ่นเอื้อง. (2560). การบริหารโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์ดีเด่นในสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว : การสร้างทฤษฎีฐานราก. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชาบริหารการศึกษาและ ภาวะผู้นำ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2559). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎี การวิจัยและแนวทางการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2556). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา กรณีที่สะท้อนต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธ
- สุรัตน์ ไชยชมพู่. (2557). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). *พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- Brown, M. E. and Trevino, L. K. (2006). Ethical leadership : A review and future directions. *The Leadership Quarterly*, 17(2006), pp. 595-616.
- Northouse, P. G. (2007). *Leadership: Theory and Practice*. 4 thed. Thousand Oaks, California: Sag